

И с л о м К А Р И М О В

инмок қилишар, бир қўйини тутатиш билан, "журт бўлсин", деган овозлар эшитиларди. "Яхшироқ", "Изаларман", "Бир келсин", "Қаро қўзми" каби ашулар ва лаларини тингилган одам унга маълум бўлиб қоларди. Шу бос қўйиник "Тургуз қодна" деб мунжаат қиларди. Табиб дабур, Маскум уми, Тўчи, Абмурсулмуқ Узоқов, Жўрақов, Султонов, Сайфи ва Наним қозиларига талаштирарди.

Уфатқичин давом этаётган дамлардан бирнда табиб: "Овозингизни сеҳри беришан, ука, ҳар бир ашуларни рўҳини қилдиришга тайярсанми? Билмишар, агар қозимга етиб, дундан қўй юмсам мазорини тепсида. "Қаро қўзми"ни айтган", — дебди.

Ордадан кўп ўтайи, янни аз фасилда Абдулмуқ Маскум бандилини босиб келтиришди. Одамлар уми қабдан этиб бўлишар, уфатқичин: "Басият қилгангиларди", деб тушутириш берган экан, одамлар бу гапини эшитиб жойларнда таққа тутхатишди. Қўйни курган оқсоқоллардан бири: "Ундай бўлса, қаралди ёмон, бажармоқ керак", деб қўйиник номидан ноқоза берди. Оқсоқо бунга бўлиб табиб: қабристон тариқлиб, Бу қозиқа ашуларни", фарқ қилиб, худди шу жойга мотасаллағинди янгури эшитган дилларни тсратиб, илгиларга қўлардан кс эти чикарди.

